No. 2928 Woensdag 2 Febr. 1938 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

† Frater PETRUS INNOCENTIUS VERRIET,

van de Orde der Predikheeren,

door de genade Gods en de gunst van den Apostolischen Stoel,

Titulair Bisschop van Eleutherna

en Apostolisch Vicaris van Curaçao,

aan de Geestelijkheid en Geloovigen van zijn Vicariaat

Zaligheid in den Heer.

Beminde Geloovigen. De H. Vastentijd is de jaarlijks terugkeerende tijd van ernstige overweging, voor ieder van ons. In het licht van het Godmenschelijk lijdensdrama, dat wij in dezen tijd overwegen, en dat wij op den Goeden Vrijdag zich zien voltrekken op den berg van Calvarië, erkennen wij beter dan ooit, wat wij waard zijn voor God, — ook in hoeverre wij aan die waarde en waardigheid beantwoorden.

Schoon en waardevol is ons leven, wanneer wij het zien in het licht van Gods Liefde, en overdenken wat het God gekost heeft, om het door de zonde verloren en verspeeld levensgeluk te herstellen. Maar treurig is de aanblik die het leven biedt, als wij het beschouwen in het licht van onze geestelijke ellende en zwakheid.

Vervult de aanblik van onze menschelijke grootheid en waardigheid, door God op zoo hoogen prijs gesteld, dat Hij Zijn Eenigen Zoon niet gespaard heeft, om deze te herstellen, ons met rechtmatige vreugde, — de aanblik van onze geestelijke ellende, van de ondankbaarheid, waarmede wij allen, zonder onderscheid, helaas, zoo dikwijls Gods grenzelooze liefde beloonen, moet ons vervullen met diepe schaamte.

Niets wat den mensch, ook in het oog en in de achting van zijn evenmensch, dieper doet dalen, dan ondankbaarheid voor ontvangen weldaden. Aan deze ondankbaarheid jegens God, den Gever van alle goed, hebben wij allen ons maar al te dikwijls schuldig gemaakt.

Als de door God in de Kerk gestelde leider uwer zielen, maken wij steeds gaarne van dezen heiligen tijd gebruik, om enkele ernstige woorden tot U te richten, hopend dat Gij ze ter harte zult nemen, ze nog eens ernstig bij U zelven zult overwegen, opdat zij mogen strekken tot Uw aller heil en geluk.

Beminde Geloovigen. God geeft tijden van voor- en tegenspoed, — van welvaart en achteruitgang. Ook ons dierbaar Curaçao heeft deze tijden gekend. In tijden van tegenspoed hebben wij met ons [illegible] Nu er een tijd van voorspoed en welvaart is aangebroken [illegible] allen, dan toch een zeer groot gedeelte van [illegible] wij ons en zijn den Goeden God [illegible]

In hoever deze tijden, — hetzij van voor- of tegenspoed, waarde hebben voor ons leven en voor de eeuwigheid, hangt van ons zelf af. Wij kunnen beiden gebruiken tot ons heil, — maar ook misbruiken tot ons ongeluk.

Het laatste gebeurt, helaas, maar al te veel. Vooral in een tijd van welvaart en voorspoed vergeet de mensch zoo spoedig, dat hij deze te aanvaarden heeft als een geschenk van God, en ze daarom ook gebruiken moet overeenkomstig het doel, waarvoor God ze gegeven heeft, namelijk de bevordering van zijn aardsch en eeuwig geluk. God is ons aller Vader. Wij herhalen het in ons dagelijksch gebed. En over al Zijn schepselen strekt Hij Zijn Vaderlijke handen uit. Hij omvat allen in Zijn oneindige Vaderlijke liefde. Dan past het ons, als kinderen van dien Vader, alles dankbaar uit Zijn handen aan te nemen, en te gebruiken, zooals Hij dat van ons verlangt. [illegible] niet meer dan een plicht van kinderlijke dankbaarheid en tevens van [illegible] wijsheid en voorzichtigheid.

Hoeveel gelukkiger zou de wereld, — zou ook ons volk zijn, indien men dit beter begreep en meer handelde overeenkomstig deze overtuiging.

Met een gevoel van droefheid moeten wij erkennen, dat dit bij velen niet het geval is.

Voorspoed, — vooral nooit gekende voorspoed, brengt den mensch zoo spoedig tot weelde, prikkelt zijn zucht naar genot, met al de nadeelige gevolgen daaraan verbonden. Het zijn sterke beenen, die de weelde kunnen dragen, is een bekend, en maar al te veel bewaarheid spreekwoord. Ook bij ons volk.

Curaçao heeft niet veel tijdperken van voorspoed en welvaart gekend. En daarom is het gevaar, dat deze tijd van betrekkelijke welvaart maar al te zeer misbruikt zal worden, niet denkbeeldig. Hoe minder men aan welvaart is gewend, des te grooter is het gevaar, dat, komt men ooit tot welvaart, men deze maar al te gemakkelijk zal misbruiken. De ondervinding van elken dag bewijst het [illegible]

In plaats van de door God geschonken welvaart dankbaar te aanvaarden en een goed gebruik ervan te maken, maakt men er dikwijls misbruik van, om allerlei behoeften, die men vroeger nooit gekend heeft, te voldoen. Niet het feit, dat men aan alle mogelijke behoeften kan voldoen, maakt den mensch gelukkig. Hoe meer voldoening men eraan schenkt des te minder voldaan zal men zich gevoelen. Steeds zal men meer verlangen, met het gevolg dat men nooit tevreden, en dus nooit gelukkig is.

In plaats van de weldaden Gods, — want dat zijn het toch, — te benutten voor den opbouw van een christelijk huisgezin, — om de toekomst van zichzelf en de zijnen te verzekeren, door betere verzorging en opvoeding der kinderen, waardoor deze in staat gesteld worden om eenmaal een betere sociale positie in de maatschappij te bekleeden, — door een eigen huis te bouwen, waardoor men de zijnen een meer onafhankelijk bestaan bezorgt; — in plaats van te sparen en geregeld van hetgeen men verdient iets af te zonderen, opdat men onbezorgd de toekomst tegemoet kan zien, ook al zou deze minder rooskleurig zijn en al zouden de dagen van voorspoed en welvaart worden afgewisseld door dagen van kommer en tegenspoed, — meenen velen, helaas, maar al te velen, zich allerlei uitgaven te mogen veroorloven, soms de meest dwaze en overdreven uitgaven. Men heeft geen zorg voor de toekomst, — denkt er zelfs niet aan, dat er ook eenmaal aan deze tijdelijke welvaart een einde zal komen. Hoevelen ziet men zich te buiten gaan aan allerlei uitspattingen — vergeef ons dit woord — zoowel wat eten, drank, kleeding als feesten en vermaak betreft. Het geld is ervoor en het geld moet rollen. Wat er later gebeuren zal, wat geeft het? Men wil genieten van het leven, zonder zich in het minst om de toekomst te bekommeren.

[illegible]zen, die de gaven en weldaden Gods nutteloos verspillen, in plaats van [illegible] doen strekken tot bestendiging van eigen geluk en het geluk dergenen, [illegible] boven alles dierbaar moeten zijn.

[illegible]de Geloovigen, een ander nog noodlottiger gevolg van dit misbruik [illegible] weldaden Gods is, de verslapping van het godsdienstig en zedelijk leven. Een [illegible] de ergste vijanden van een christelijk leven is een leven in weelde, een [illegible]breideld toegeven aan de zucht naar genot. Het Christendom en de [illegible]ge beleving ervan vraagt sterke karakters en krachtige willen. Welnu, niets is er, wat den wil meer verslapt, dan een leven in genot en weelde. Niet alleen verliest de wereldsche en zinnelijke mensch alle begrip van en smaak voor het hoogere, het bovennatuurlijke, waarvoor wij toch geschapen zijn, — hij verliest ook het begrip van plicht. En dit vooral, wanneer deze plichten lijnrecht indruischen tegen zijn zucht naar genot en hem in het voldoen van deze zucht in den weg staan.

Het is een eerste wet van het Christendom: Neem uw kruis op, dagelijks, en volg Mij. Wie dat niet doet, kan Mijn leerling niet zijn. Want hij is Mijner niet waardig. Dit zijn de woorden van Christus zelf.

Om deze wet te vervullen, en wel dag in dag uit weer opnieuw, is er moed en wilskracht noodig, — temeer in een wereld, zooals die van heden, waar de mensch erop uit is om zooveel mogelijk de lasten van het leven, zoowel privaat als openbaar en huwelijksleven, van zich af te schudden, en alleen maar de lusten van het leven met volle teugen te genieten.

Bij onze intrede in de Kerk van Christus door het H. Doopsel, is tot ons gezegd: „Wilt gij het leven ingaan, onderhoudt dan de gebeden". En wij kennen het woord van den Apostel, dat dit Gods Wil en tevens het middel, het eenige middel tot onze heiliging is. Daarvoor is moed en wilskracht noodig, meer dan de moderne mensch denkt, en meer dan de moderne wereldsche mensch, die alleen maar zoekt te doen wat hem lust, zonder zich aan God noch gebed te storen, bezit.

Het is Christus' woord en wet, dat wie de vrouw van zijn evennaaste ziet en haar begeert, reeds in zijn hart overspel heeft bedreven.

Welk een krachtige wil en sterkte van karakter is er noodig om deze wet te volbrengen, — vooral in dezen tijd, nu de verleiding zich dagelijks op de meest brutale wijze en in de meest provoceerende vormen voordoet.

Beminde Geloovigen. Wij leven in een tijd van verslapping der Christelijke moraal op elk gebied, — zoowel in handel, in openbaar als in huwelijksleven, in sport en amusement. En daarom zijn er voor de beleving van de Christelijke leer en van de Christelijke beginselen een vaste wil en een sterk karakter noodig.

Geen mensch, die zich in het bevredigen van zijn lusten en hartstochten niet weet te matigen, zal in staat zijn, om de wetten van het Christelijk leven na te komen, zooals het behoort. En toch weet hij, dat van de nakoming daarvan zijn geluk, zoowel hier op aarde als hiernamaals, afhangt.

Wie zijn lusten en zucht naar genot den vrijen teugel viert, — wie de door God geschonken welvaart en de uit Gods Hand ontvangen zegeningen misbruikt, kan onmogelijk een goed Christen zijn. Christen zijn wil zeggen, mannen en vrouwen van plicht en karakter zijn, — mannen en vrouwen, die zichzelf weten te beheerschen, en voor wie de Wet Gods de eenige vaste richtsnoer van geheel hun leven, van al hun doen en laten is.

En daarom, beminde Geloovigen, bidden en smeeken wij U, tot uw eigen geluk en welzijn, weest dankbaar jegens den Goeden God, Die de Gever van alle goed is; — neemt alles dankbaar uit Zijn Vaderhanden aan, hetzij voor- of tegenspoed. Gij weet, dat alles wat de Goede God omtrent U beschikt, strekken moet tot uw eeuwig heil.

Weest dankbaar en toont die dankbaarheid, door de gave Gods niet te verkwisten en te verspillen, tot uw eigen ongeluk en tot ongeluk van uwe familie, maar door ze te gebruiken tot bevordering van uw geluk en het geluk der uwen.

Denkt ook aan uwe kinderen, en voedt ze op in matigheid. Ach, hoevele ouders zijn er, die in hun dwaze liefde voor hun kinderen, meenen aan deze liefde te kort te doen, als zij hun kinderen iets weigeren. Elk opkomend verlangen, [illegible]

Bedenkt toch, beminde Ouders, indien gij uwe kinderen in alles maar toegeeft, hoe zullen zij zich later weten te bedwingen. Er zal een tijd komen, dat de wereld zich aan hen opdringt, — dat de zucht naar genot met kracht in hen oplaait, — dat zij verlangens zullen koesteren, die zij niet kunnen bevredigen, zonder schade voor hun zieleleven. Hoe zullen zij weerstand weten te bieden en zich weten te beheerschen, indien gij ze niet van jongsafaan aan tucht gewend hebt, maar steeds al hun grillen hebt ingewilligd.

Beminde Geloovigen, beminde Ouders, het is uw roeping, met ons, met onze Priesters, onderwijzers en jeugdleiders in de door ons gewenschte en zoo noodzakelijk geachte organizatie mede te werken. Gij weet het, dat onze mannelijke jeugd, volgens ons uitdrukkelijk verlangen, wordt samengebracht in de organizaties van de R. K. Verkennerij of de Jonge Wacht. De organizatie voor onze vrouwelijke jeugd is in wording. Deze organizaties hebben geen ander doel, dan onze katholieke jongens en meisjes te vormen tot degelijke, plichtgetrouwe katholieken, — katholieken, die zich iets weten te ontzeggen en offers te brengen, om de verplichtingen van hun katholiek zijn getrouw na te komen. Van uwe medewerking hangt voor een groot deel het slagen van ons werk af. Geeft ons deze medewerking, ter liefde van God, ter liefde uwer kinderen, ter liefde van uw heilig geloof.

Beminde Geloovigen, wij verzoeken U, om deze onze woorden, die voortvloeien uit onze liefde voor U en ons verlangen naar uw geluk, en tevens uit onze overtuiging, dat wij voor uw eeuwig geluk verantwoordelijk zijn, gedurende dezen H. Vastentijd ernstig te overwegen.

Bidt veel en vurig, dat het God in Zijne oneindige barmhartigheid behagen moge, de rampen die de wereld teisteren en bedreigen, af te wenden. Bidt veel en vurig voor den vrede onder de volkeren, vrede voor de Kerk van Christus. Bidt voor Zijne Heiligheid den Paus, voor onze geëerbiedigde Koningin en het Koninklijk Huis; bidt voor ons en onze Priesters, voor allen die arbeiden aan het heil van U en uwe kinderen.

En zal dit ons Herderlijk schrijven worden voorgelezen, in alle kerken en openbare kapellen van ons Vicariaat, op Zondag van Quinquagesima.

Gegeven te Curaçao, 18 Februari 1938.

† fr. PETRUS INNOCENTIUS VERRIET,
Titulair Bisschop van Eleutherna,
Apostolisch Vicaris van Curaçao.

Vasten- en onthoudingswet voor het Apostolisch Vicariaat van Curaçao.

Volgens de verschillende bepalingen van den H. Stoel, het wetboek voor Kerkelijk Recht en de Bijzondere Volmachten ons verleend bij audientie van den 11den Juni 1935, is voor het Apostolisch Vicariaat van Curaçao, den Vasten- en onthoudingswet als volgt:

1. Zij die krachtens hun leeftijd tot *vasten* gehouden zijn, namelijk al degenen, die hun 21ste jaar voleind hebben, en hun 60ste jaar nog niet zijn ingetreden, en zij die tot *onthouding* verplicht zijn, namelijk allen, die hun 7de jaar voleind hebben, worden daartoe slechts verplicht op *alle Vrijdagen van de Vasten*, op *Paaschzaterdag tot 's middags 12 uur* en op de *Vigilie van Kerstmis*.

2. Het is verboden vleesch te eten op de *Vrijdagen in de Vasten*, op *Paaschzaterdag tot 12 uur 's middags*, en op de *Vigilie van Kerstmis*.

3. Op elken dag, dat men vleesch mag eten, mag men dit meermalen 's daags doen.

4. De *onthoudingswet* verbiedt alleen het gebruik van vleesch en vleeschsaus.

5. Het gebruik van melk, boter, kaas, eieren en reuzel is toegestaan, ook op *Goeden Vrijdag*.

6. Vleesch en visch te gebruiken bij denzelfden maaltijd is niet langer verboden.

7. De Vasten en Onthouding verplichten slechts tot 12 uur 's middags van *Paaschzaterdag*.

8. Krachtens bijzondere volmacht zijn in de *Vasten- en Onthoudingswet* gedispenseerd, behalve op Goeden Vrijdag:

a) Militairen, die gebruik maken van de militaire keuken, en het politiepersoneel in actieven dienst, alsmede hunne inwonende familieleden.

b) Zeevarenden en allen, die op reis zijn, voor zoover zij beschouwd kunnen worden tot ons geestelijk rechtsgebied te behooren.

c) Arbeiders, die gewoonlijk zwaren of gevaarlijken arbeid te verrichten hebben, alsmede hunne inwonende familieleden en dienstboden.

d.) Inwonende familieleden en dienstboden van de huisgezinnen, waarvan de vader of moeder niet katholiek is.

9. Allen, die van deze dispensatie gebruik maken, zijn niet verplicht, in plaats van het vasten en onthouden, andere goede werken te verrichten. Echter sporen wij allen aan, door gebed en werken van liefdadigheid, aan te vullen, wat aan hun boetvaardigheid mocht ontbreken.

Gegeven te Curaçao, 18 Februari 1938.

† Fr. PETRUS INNOCENTIUS VERRIET,
Tit. Bisschop van Eleutherna,
Ap. Vicaris van Curaçao.

DE VASTEN

Woensdag a.s. begint weder de 40 daagse Vasten. Voor katholieken de tijd van versterving van matiging van spijs en drank, van het zich onthouden van feesten bioscoopbezoek enz.

Het vasten wordt van af de eerste tijden der Katholieke Kerk van de gelovigen geëist als een boete. Maar niet te ontkennen is, dat behalve een bovennatuurlijke versterking der zielekrachten, ook een natuurlijke versterking van de geest- en lichaamskrachten door het vasten, met voorzichtigheid beoefend volgens de mening der Kerk, kan bewerkt worden.

Het vasten is zeer bevorderlijk aan de gezondheid en verlengt daardoor het leven. De heilige Hieronymus leert dat met de volgende woorden: „Het vasten is de moeder der gezondheid, evenals de overdaad de moeder der ziekte is."

Wie kent niet het feit, dat ons de H. Schrift van de jongelingen aan het koninklijk hof van Nabuchodonosor vertelt. Door het vasten, dat zij zich vrijwillig hadden opgelegd en doordat zij zich met eenvoudiger voedsel tevreden [illegible] integendeel zij werden nog [illegible] en krachtiger.

Zo heeft ook nog in onze dagen het vasten ene weldadige uitwerking op het lichaam.

Reeds de wijzen van het heidendom zagen in, dat het vasten een probaat middel was om de gezondheid te bewaren en het leven te verlengen.

Daarom oefende bijv. Lycurgus, de wijze wetgever van Sparta genoemd, de jeugd in de strengste vasten, in onthouding van aangename spijzen en vermaken en voedde zodoende een even matig als gezond en krachtig volk op.

De beroemde heidense geneesheer Galenus hield om de tien dagen een vastendag — alleen ter wille van zijne gezondheid.

De nog meer beroemde arts Hippokrates bereikte een zeer hoge ouderdom en toen men hem naar de oorzaak daarvan vroeg, antwoordde hij: „Ik ben nooit geheel verzadigd van tafel opgestaan".

En werkelijk zijn vele mensen, die het meest gevast hebben, zeer oud geworden. De oudvaders in de woestijn, die door hun heilig en boetvaardig vasten een grote roem verworven hebben, zijn daarvan sprekende bewijzen.

De heilige Paulus, de eerste kluizenaar, die slechts water dronk en dagelijks slechts een klein stukje brood at, werd 113 jaar oud. De H. H. Paphnutius, Sabas en Johannes van Egypte bereikten in hun streng leven van vasten de ouderdom van bijna 100 jaar. De heilige Nilus hield zijn gehele leven lang zulke strenge vasten, dat hij slechts kruiden en boomvruchten at, alleen water dronk, en toch werd hij 95 jaar oud.

Een voorbeeld uit de latere tijd hebben wij in Louise, dochter van Lodewijk XV. Zolang deze vrome koningsdochter aan het hof was, had zij ene zwakke lichaamsgesteldheid. Toen zij echter Karmelitesse was geworden, kreeg zij tot aller verbazing ene kracht en sterkte, die zij voorheen te midden der vermaken, die aan het hof heersten, niet gekend had.

Men kent de strenge orde der Karmelitessen, hare veelvuldige en strenge vasten, het gemis van alle vleesspijzen, het nachtwaken en de boetedoening — en toch genoot de koningsdochter bij deze strenge levenswijze in het klooster ene betere gezondheid. [illegible] lijk gebied heb ik veel gewonnen."

De weldadige invloed van het vasten op het lichamelijk welzijn bevestigen ook de dokters. Zij noemen eenparig het vasten de moeder der gezondheid.

Ten slotte volge hier nog het oordeel van een oud, ervaren en tegelijk christelijk gezinden geneesheer. Hij doet de volgende uitspraak:

„Ik ben reeds zestig jaren in de praktijk en tevergeefs heb ik gedurende deze lange tijd drie mensen in de wereld gezocht, namelijk een ambachtsman, die zijn ambacht goed verstaat, vlijtig werkt en arm is geworden; ten tweede een christen, die gaarne naar de preek luistert en toch goddeloos en slecht is; ten derde een mens, die graag vast en jong is gestorven.

„Evenals de verstandige en werkzame ambachtsman niet arm en de vlijtige luisteraar naar Gods woord niet goddeloos worden kan, zo kan de matige niet jong sterven."

Ja, een verstandig, volgens christelijke regel gehouden vasten, maakt gezond, krachtig en oud.

Want, zoals de H. Schrift in het boek Sirach 37, 34 zegt: „Wie matig is, die verlengt zijn leven".

Katholieke Actie

II

Wat we in ons vorig artikel zagen is lekenapostolaat in bredleren zin, men noemt het ook wel: individueel lekenapostolaat Thans gaan we spreken over lekenapostolaat in engeren zin, over het apostolaat van de daad, over de hulp rechtstreeks verleend door de leken bij de zielzorg, n.l. het organisch lekenapostolaat. Het grote verschil tussen beide is dit. Het organisch lekenapostolaat is niet alleen bedoeld als een onrechtstreekse, maar ook als een rechtstreekse hulp der priesters: het verenigt de verspreide krachten tot een machtig geheel; het ordent dat geheel tot een grote organisatie in opbouw en leiding evenwijdig met de opbouw der hierarchie; het staat absoluut en onmiddellijk onder de leiding der bisschoppen en der door hen aangestelde priesters, die er de volle verantwoordelijkheid van dragen; en ten slotte het vormt een speciaal organisme, dat als een eigen heilsorgaan wordt ingelijfd in het groot heilsorganisme van Gods Kerk. Wat nieuw is, is dit: dat de Kerk zelf de leken met behoud van hun lekenstand tot hulptroepen der priesters organiseert; dat zij zelf de leiding en organisatie dier hulptroepen op zich neemt; dat heel dat organisme vanaf heden een eigen plaats inneemt in Christus mystieke lichaam.

De Pauselijke documenten leggen de K.A. uit als een apostolaat van leken, niet van kloosterlingen dus. De verantwoordelijke posten van deze zielzorg methode moeten in handen van leken liggen, wat echter een priester als helper of directeur niet uitsluit. Priesterlijke medewerking in de K.A. is zelfs volstrekt noodzakelijk.

De bedoeling van Z.H. is ook dat de K.A. universeel is m.a.w. alle leken worden opgeroepen leeftijd, sexe, ras, stand maakt geen verschil. De Paus wil: „de stichting, uitbreiding en bevestiging van het rijk van Christus in de zielen, de gezinnen en de maatschappij, in zijn grootsmogelijke uitgebreidheid, in al zijn vertakkingen, in al de diepten, die de menselijke werkzaamheid met de steun van de genade van God kan bereiken" De uitvoering van dit plan eist een omvorming van het gehele leken leven tot een [illegible] sinds Ubi Arcano Dei, December 1922,

algemeen, de **uitverkiezing** niet. Men maakt onderscheid in een actief en receptief gedeelte. De laatste soort moet eerst door de K.A. beinvloed, daarna er in geschoold worden en zodoende het apostolaat leren. Zij zijn nog niet bezield met den apostolischen geest en bezitten de nodige gaven niet. De actief geroepenen zijn de eigenlijk „uitverkorenen", die bovenal als taak hebben zich te geven aan het zieleheil en de kerstening der maatschappij. De Paus spreekt van: „leken die daartoe zijn uitverkoren"; en Mgr. Pizzardo: de K.A. is een oproep tot de leken van goeden wil, tot Katholieken die niet slechts practiseren, **maar daadwerkelijk meestrijden.** Al heeft dus de K.A. ten doel de massa in beweging te brengen, de meewerking aan het apostolaat eist **geen massabeweging,** mag het zelfs niet zijn.

Aangezien de K.A. een deelname is aan het Apostolaat der Hierarchie en het aan haar toekomt te zorgen voor de verbreiding van het rijk Gods, is iedere lekenapostel zonder meer nog niet in de K.A. ingeschakeld. Wil hij in georganiseerd verband zijn taak vervullen dan is een kerkelijke zending nodig, hij moet door Paus of Bisschop er toe zijn geroepen. Slechts de Kerk kan bepalen wie zij wil tot medehelpers in het eigenlijke Apostolaat. De Paus verklaart dit o.a. met duidelijke woorden in zijn Schrijven aan Kardinaal Bertram:

„De K.A. bestaat niet alleen hierin dat de mensen zich toeleggen op de vervolmaking van zichzelf, wat wel is waar het voornaamste blijft, maar ook in een waarachtig Apostolaat, beoefend door Katholieken van alle rang en stand. Hun ideeën en arbeid moeten daarbij in volkomen overeenstemming zijn met die bepaalde, wat we kunnen noemen, centra der gezonde leer en van veelzijdige en bedrijvige werkzaamheid, die wettig geconstitueerd zijn en geleid en gesteund worden door 't bisschoppelijk gezag. Aan de gelovigen derhalve, die aldus bijeenkomen en zich met elkaar verbinden, dat zij bereid zijn de wenken der Kerkelijke hierarchie op te volgen, geeft de hierarchie niet alleen de zending, maar ook verdere aanwijzigingen en aansporingen."

Het doel der K.A. is **zuiver religieus,** omdat het samenvalt met het doel der Hierarchie en der Kerk: Christus in de harten, de familie, de school, het privaat en burgerlijk leven, de pers, de wetenschap, de kunst, de economie, de politiek, het leger, de staat. „De K.A. behoort niet tot de tijdelijke, maar tot de geestelijke orde, niet tot een aardse, maar tot een goddelijke orde; zij heeft niet een politiek, maar religieus Karakter". Naast zuiver religieuse werkzaamheden, deelt zij haar werkzaamheden op gebied van gezinsleven, bedeling, onderwijs enz. met anderen. Wat het zedelijk en moreel gebied betreft zal het apostolaat zich dikwijls uitstrekken tot een terrein, waarop zij geen directe arbeid verricht, maar waar ze door het vaststellen van bepaalde vormen of door haar tussenkomst bij de bevoegde instanties een heilzame strekking en invloed kan hebben. Doel en middelen vallen niet samen. Deze laatste kunnen zuiver stoffelijk zijn, elk geoorloofd middel is goed in de geest der bovennatuurlijke liefde, die alles voor allen wil worden om allen voor Christus te winnen. De middelen strekken zich dus uit op inderdaad sociaal, openbaar, godsdienstig en profaan gebied om alles en allen op ieder gebied te bereiken.

M.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

De wereld is momenteel nog aan het uitkijken, welke richting nu juist Engeland en Frankrijk zullen inslaan na het aftreden van Eden en de koersverandering hunner politiek.

De benoeming van Lord Halifax tot Engels Minister van buitenlandse zaken is nog al gunstig ontvangen en vooral in Duitsland met veel enthousiasme begroet. Halifax is toch de man die onlangs een officiele reis naar Duitsland maakte om een betere verhouding te krijgen met Engeland en het is dus wel te verwachten, dat deze minister een tegenover Duitsland zeer tegemoetkomende verhouding aan zal nemen.

Hoever deze gaan zal? Engeland zal rekening moeten houden met Frankrijk, dat momenteel wel met Engeland meegaat, maar waar Delbos al gezegd heeft, dat Frankrijk wel de vrede wil, maar niet tot iedere prijs.

Engeland is intussen al bezig met de Engels-Italiaanse onderhandelingen, waarvan nog geen resultaten bekend zijn en waarop we ook nog wel enige weken zullen moeten wachten.

Frankrijk is momenteel zo ver nog niet; in beginsel heeft de regering al de steun van de Kamer gekregen door een motie van vertrouwen van 439 tegen 2 stemmen; maar voorlopig zal de Franse regering nog voor andere moeilijkheden komen en wel van inwendige aard op het gebied n.l. der sociale wetgeving. Op 1 Maart zijn n.l. in Frankrijk enkele duizende collectieve arbeiderscontracten afgelopen en daarin moet nu weer voorzien worden, maar... op andere condities. Zo is de mens nu eenmaal, nooit tevreden, en men wil altijd meer, zowel de patroon als de werknemer en wanneer men in Frankrijk zijn zin niet krijgt, dan slaat men over tot staking en daarom zullen we de eerste dagen daarvan nog wel te horen krijgen.

In Oostenrijk zou het wel eens kunnen blijken, dat Schussnigg het paard van Troje heeft binnengehaald met zijn toegeven aan de Nazis. Toch gaat de vergelijking niet helemaal op, daar Schussnigg eenvoudig gedwongen werd omdat de mogendheden weigerden hulp te bieden. We zien hierbij al weer, hoe weinig de kleine mogendheden kunnen vertrouwen op de grote, en hoe goed het is, dat Nederland zich momenteel sterk aan het bewapenen is, om zelf zijn onafhankelijkheid te kunnen verdedigen. Het gaat gepaard met grote offers aan onderwijs en sociale wetgeving, maar het is daar ook, dat men eerst voor het leven zorgen moet en dan gaan philosopheren.

Doch om op het Trojaanse paard terug te komen, de Oostenrijkse Nazis, die op de conferentie in Berchtesgaden een flinke overwinning schenen behaald te hebben, zijn vooral door de rede van Schussnigg gedesillusioneerd geworden en hebben daarop dezer dagen een soort protestbetoging willen houden tegen de regering en wel te Graz, waar de heren nog al een sterke positie schijnen in te nemen. Deze demonstratie is echter door de regering verboden, en zelfs bombardementsvliegtuigen en machinegeweren in de straten hebben aan dit verbod kracht moeten bijzetten.

Hoe in Oostenrijk de politieke situatie verlopen zal, is ons ook nog niet recht duidelijk. De Joden hebben dezer dagen van Schussnigg de verzekering gekregen, dat hunne rechten zullen gehandhaafd blijven, en de katholieke Nationaal Socialist de Minister van Binnenlandse zaken Dr. Seiss Inquert zal Zondag op een vergadering van het Oostenrijks Vaderlandse front een rede houden. Misschien krijgen we daar enige uitlatingen te horen, die ons meer houvast zullen geven in onze opvatting omtrent deze tot nu toe alleszins geheimzinnige persoonlijkheid.

Uit Duitsland vernemen wij, dat Hitler in de eerste helft van Mei een bezoek zal brengen aan Italië, waar Florence, Rome en Napels zullen bezocht worden. Hitler zal zijn intrek nemen in het Quirinaal.

Kardinaal Faulhaber heeft een verbod uitgevaardigd tegen de Nationaal-socialistische litteratuur, waarbij de eer en goede naam van de geestelijken worden aangerand. De persberichten spreken van een „ban uitgevaardigd" welke uitdrukking ons niet recht duidelijk is.

In het verre Oosten blijven de Japanners wel voortdringen, maar met zware verliezen. De Chinezen bieden krachtige weerstand en schijnen vooral in vliegtuigmateriaal de laatste weken veel gewonnen te hebben. Weer spreken de berichten van een aanval op het Japanse eiland Formosa en ook van een luchtgevecht, waaraan 50 Chinese bomwerpers deel namen en waarbij 18 Japanse vliegtuigen naar beneden geschoten werden.

Intussen is door Engeland bij de Japanse regering een protest ingediend tegen de schade die in China aan Engelsen wordt berokkend en waarvoor alleen Japan verantwoordelijk wordt gesteld.

Tot slot kunnen we bij wijze van klap op de vuurpijl nog mededeling doen, dat men na alle mislukkingen men toch weer eens in Londen aan het conferenen is geslagen over vlootuitbreiding en wel over het bouwen van schepen boven de 35 duizend tons. Het conferenen zit de tegenwoordige politici in het bloed, zonder dat iemand er enige baat bij heeft, tenzij de hotel- en restauratie-houders en de eigen zakken van de Heren.

RIJSTKOEKEN VOOR JAPANSE SOLDATEN. Japanse jongens en meisjes van een van de lagere scholen in Tokio stampen rijst voor de koeken, die naar hun landgenoten op de grens van China gestuurd moeten worden. Hun meesteressen houden toezicht op het werk.

CURACAO

MADAME LAILA.

Of,, „Wie het laatste lacht....."

De waarzegster van deze naam, die enkele maanden geleden, door Beurs, Cur. Volkskr. en Boletin met zoveel ophef werd verwelkomd, als de wereldberoemde waarzegster, en die daarvoor aan Curaçao gouden bergen beloofde, aan Nederland een prins aan de rest van de aardbodem een wereldoorlog nog voor eind 1937, heeft genoemde bladen en de enkelingen, die nog eens gaarne de toekomst wilden zien, er wel jammerlijk tussengenomen.

Het is wel een erg zielige misstap geweest van zoveel Curaçaose dagbladpers!

Onlangs is ze ook in Suriname opgetreden, waarbij uit een advertentie in de West wel bleek, dat het een waarzegster was, zoals er duizenden zijn, maar waarvan de een met meer geraffineerdheid de mensen oplicht dan de andere.. Hier zorgde gelukkig de politie er spoedig voor (het is ook al weer kwalijk genomen) dat de Juffrouw de „arme" mensen, niet te veel geld afhandig maken kon. In het arme Suriname, was de politie helaas niet zo dapper.

En nu lezen we in de West van 8 Febr. Sedert gisteren verspreidt zich het gerucht, dat **Madame Laila,** de bekende **waarzegster, ontmaskerd zou zijn,** dat zij geen vrouw maar een man was en bovendien een spion.

Het is ons tot nog toe niet gelukt om de oorsprong van dit gerucht op te sporen, zodat wij omtrent de meer of mindere juistheid van het gerucht in het duister tasten.

NEDERLAND — BELGIE 7—2.

Het kan vreemd lopen in de voetbalwereld. Nog niet zo heel lang geleden maakte de vertegenwoordigende ploeg van Nederland 'n slechts zeer matige indruk (men denke even aan: Ned. — Luxemburg) en men was er dan ook vrij zeker van dat deze jongste interlandswedstrijd wel op een nederlaag zou uitlopen. Dit was ook aan de publieke belangstelling te zien; ofschoon goed bezet was het Feyenoord-stadion in Rotterdam allesbehalve uitverkocht. De thuisblijvers hebben echter geen gelijk gekregen; 't werd een pittige wedstrijd, waarin Nederland alles zette op productiviteit, wat wel op de eerste plaats tot uiting kwam in het scherp diepte spel, waaraan de Belgische achterhoede haar handen meer dan vol had. Het spel der gasten dat voor het grootste deel van de wedstrijd mank ging aan een zekere matheid en zich bovendien meer in de breedte ontplooide, bood onze achterhoede op geen stukken na zoveel moeilijkheden.

Ofschoon... we het eerste kwartier van de wedstrijd — samen met Hollander, die op zijn bekende meelevende wijze, ons de wedstrijd versloeg — menigmaal moesten denken dat de pessimisten het toch nog bij het rechte eind hadden gehad. De Belgen zaten uitstekend op en van **Malen** en zijn beide helpers hadden alle zeilen bij te zetten om erger te voorkomen.

Langzaam werkt Nederland zich echter los en dan gaan beide partijen uitstekend tegen elkaar op. Nederland komt er zelfs hoe langer hoe beter in, en als juist voor de rust **Smit** met een afgemeten nummer één van de zeven in het net legt dan is dat slechts de uitdrukking van het overwicht dat de onzen zich langzaam maar zeker hebben weten te veroveren.

Maar pas na de rust gaat de Hollandse Leeuw voor goed brullen. Practisch om de vijf minuten ziet nu een doelpunt het levenslicht. Eerst is het **Smit** weer, die op keurig aangeven van **Spaendonck** de voorsprong vergroot tot 2—0; maar ook België zit niet stil en **Braine** geeft met een kanjer onze keeper het nakijken: 2—1. **Smellinckx,** de Belgische back begaat even later de fout onnodig hard op zijn keeper terug te spelen, waarvan **Wels** dankbaar gebruik maakt om er 3—1 van te maken. Even later is Ned. weer aan de beurt: 4—1. Van **Malen** loopt vijf minuten later onnodig uit en **Voorhoof** tikt hem op de vingers door het 4—2 te laten worden.

U ziet, tot nu toe ontbreekt het niet aan spanning: België tracht bij te houden. Maar voor de rest van de wedstrijd lukt dat op geen stukken. De Oranjehemden domineren over het gehele veld. **Smit** maakt er 5—2 van, **Vente** 6—2 en van **Spaendonck** sluit de rij met het zevende doelpunt. Waarna de Engelse scheidsrechter, die correct floot, een punt zette achter deze spannende faire wedstrijd.

Een hoera-stemming is bij deze uitslag nu direct niet nodig, — België speelde werkelijk niet op volle kracht — maar we kunnen toch met vertrouwen de komende wedstrijden in Parijs tegemoet zien. Met zulk sluitend elftal als Zondag l.l. ons nationale team bewees te zijn, met bovendien een uiterst beweeglijke voorhoede, een stevige achterhoede en een middellinie die haar dubbele taak goed begrijpt, kan Nederland voor menig tegenstander een geducht tegenstander blijken.

S.R.

ERRATA.

Door een nalatigheid van onze zetters is op de kop van dit blad het woord Febr. blijven staan; iedere lezer zal wel zo goed zijn hiervoor in de plaats Maart te willen lezen.

AANRIJDING.

Op Dinsdag 22 Februari l.l. is de 29-jarige Portugese werkman Da C., op de weg naar Hato, door een vrachtauto, bestuurd door de 28-jarige chauffeur K. aangereden, met het gevolg dat de Portugees lichte verwondingen aan een zijner benen opliep. De Politie onderzoekt of den chauffeur schuld treft.

DIEFSTALLEN.

Door de 37-jarige machinist B. is bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een verchroomd armband-horloge. Een onderzoek wordt ingesteld.

De 31-jarige H. deed bij de Politie aangifte van diefstal van ongeveer 26 meter manilla-touw. Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

AANRIJDING.

In de morgen van 25 Februari j.l. is op de weg van het Schottegat de 19-jarige wielrijder R. door een auto, bestuurd door de 22-jarige chauffeur P. aangereden, tengevolge waarvan de man vrij ernstig gewond werd en ter verpleging moest worden vervoerd naar het Sint Elisabethsgasthuis, alwaar hij in de nacht van 25 op 26 Februari 1938, aan zijn bekomen kwetsuren is overleden. De Politie heeft de zaak in onderzoek.

VERDACHT VAN HET PLEGEN VAN EEN ZEDEN-DELICT.

Als verdacht van het plegen van een zeden-delict is door de Politie aangehouden, de 15-jarige A. Na verhoor en herkentenis is hij onder aanzegging van proces-verbaal, op vrije voeten gesteld.

POGING TOT INBRAAK.

Door de 47-jarige koopman S. is bij de Politie aangifte gedaan, dat men in de avond van Zaterdag j.l. gepoogd heeft in te breken in zijn drijvende winkel, gemeerd liggende in het Waaigat alhier. Een onderzoek wordt ingesteld.

HET RECHT TOT VERENIGEN.

De mens is van nature sociaal aangelegd, de mens is een „animal sociale" zeiden de oude philisophen d.w.z. dat hij zich van nature gedwongen voelt zich met anderen te verbinden, om te ontwikkelen; om op te groeien, toe te nemen in kennis, om gezamelijk te voorzien in behoeften als voeding, kleding, woning etc. etc.

Zien we maar eens naar den mens hem vergelijkend met het dier, (we zien nu eenmaal iets gemakkelijker in door te vergelijken).

Het dier vindt zijn voedsel vrij wel kant en klaar, behoeft er maar op uit te trekken, de mens niet. Het dier is van natuur beschut door kleding en heeft van nature wapens tegen vijanden als tanden, klauwen, horens, de mens niet: getuige de confectiebedrijven en het bouwen van Arkansas' en van Brakel's. De mens heeft niet dat instinct om goed en vergiftigd te onderscheiden; bij ons is dat minstens veel minder ontwikkeld als bij het dier, wij moeten soms chemisch laten onderzoeken of iets eetbaar is, terwijl een vogeltje dat al weet als hij er even boven geroken heeft.

Het dier brengt slechts geluiden voort, de mens kan spreken en bij uitstek aangewezen middel om zich in contact te stellen met anderen. Feitelijk is de mens ook in zijn komen op de wereld, zijn opvoeding, lichamelijk en geestelijk, aangewezen op anderen. Neem b.v. de menselijke plicht en noodzaak zich te moeten voeden, dat zou wellicht misschien ieder voor zich kunnen doen, maar daar twee meer weten dan een, doet men het gezamelijk, de één weet dit, de ander dat. In onze tegenwoordige maatschappij is, dat gezamelijk werken, waar de mens krachtens zijn aard van zelf toekomt, oneindig ver door gevoerd, de één maakt alleen schoenen ofschoon hij toch ook een huis moet hebben, maar dat doet weer een ander, die weer niet schoenen maakt, maar aan wie hij de schoenen kan overdoen.

Nemen we eens die eerste Indianen die hier op Curaçao kwamen, misschien maar één cano vol, de één kon beter schieten dan de ander, die weer beter hutten kon opslaan, daarom ging de een geiten schieten, terwijl de andere een hut opsloeg, 't gevolg was dat ze door dit samenwerken in eens klaar waren met voeding en woning.

Het procent der mensen die tegenwoordig hun arbeid verrichten voor anderen in afhankelijke positie stijgt nog steeds. Hoe hoog 't hier op Curaçao wel zal zijn is onbekend, doch 't zal voor de stad wel uitgaan boven het procent van Holland, in Holland zouden er op de 100 mensen 72 zijn die werken bij iemand, zoals we dat noemen, ze verdelen allen de arbeid, de een zorgt voor de machine, de ander voor reclame, weer een ander voor de verkoop etc., één of meerderen leiden, doch allen werken gezamenlijk voor 't doel: eten om te leven. Altijd zijn er mensen geweest die bij anderen werkten, dat zag men met zijn drang tot 't sociale als iets goeds in. Doch in de vorige eeuw met de opkomst der moderne techniek, nam dit geweldig toe, dat opende immers de gelegenheid dat nog veel meer gezamenlijk konden werken, de arbeid nog veel meer verdeeld kon worden. Toen echter in de vorige eeuw de toppersonen die met hun intellect en kunde zulk een groep leidden, m.a.w. de werkgevers hard gingen optreden tegenover de werknemers, kwamen de arbeiders, ook al weer door die sociale drang, er van zelf toe zich te verenigen, om niet „uitgebuit" te worden. Op zich heel voor de hand liggend: door 't zelfde princiep, waardoor men er toe gekomen is gezamenlijk te gaan werken, kwam men er nu toe zich gezamenlijk schrap te stellen tegen onrechtvaardige bejegeningen. Doch ook al door 't beter inzicht, dat de sociologen brachten, die in hun boeken de kwestie behandelden, heeft de mens recht zich te verenigen, kwam men tot een beter inzicht en gaf de arbeiders wat hun toekwam: vrijheid tot vereniging.

Natuurlijk wil dit helemaal niet zeggen dat de arbeiders altijd gelijk hadden in hun eisen, veel minder nog dat ze maar verenigingen mogen oprichten tot een slecht doel. Zeer juist schrijft de Belgische Senator Pater Rutten, Dominican, „Er kunnen zich wel eens omstandigheden voordoen, waarin wettelijke bepalingen zich terecht tegen dergelijke verenigingen verzetten, dan n.l. wanneer zij krachtens haar opzet iets nastreven wat met de goede zeden, de rechtvaardigheid, of het algemeen welzijn duidelijk in strijd is." Er komt nog iets bij: deze verenigingen kunnen zich ook vreselijk onsympathiek maken, doordat ze zulk een mooie gelegenheid bieden tot „kankeren op bazen", doordat ze met nettere woorden zich te veel negatief instellen en niet positieve doeleinden nastreven als b.v. stabilisering van goede verhouding, zekerheid in dienst te blijven etc. Maar nogmaals dat ze bestaan, volgt uit de sociale drang; het is geheel menselijk, zijn natuur eist het.

Moderne sociologen meenden dat ieder van dit alles nu onderhand wel overtuigd was en men ziet dan ook in sommige moderne sociologische boeken de kwestie slechts terloops aangeraakt of wordt soms helemaal niet meer besproken. Doch is het niet eens goed, het goedrecht tot vereniging hier eens te onderstrepen.

Tot slot nog een gezagsargument pro: n.l. Paus Leo XIII in zijn encycliek „Rerum Novarum", Paus Pius XI zegt daarvan in zijn encycliek „Quadragesimo Anno".

„Zeer uitvoerig beschreef Paus Leo XIII veertig jaar geleden de arbeidersverenigingen, hij beval ze aan, en met waarlijk wonderbare wijsheid verklaarde hij haar wezen en ontstaan, haar belang, haar recht en plicht en de beginselen, die haar moeten leiden. Waarlijk dat leerrijk schrijven is wel op een heel dit leerrijk schrijven is wel op een gunstig ogenblik verschenen. Want in sommige landen toonden in die tijd de regeringen, doortrokken als zij waren van liberale beginselen, weinig sympathie voor dergelijke arbeidersorganisaties, ja stonden er zelfs openlijk vijandig tegenover" „Schreeuwend onrecht" noemt de Paus dit, de Paus laat het ook voorkomen alsof nu de arbeiders theoretisch vrij zijn van hun recht tot vereniging gebruik te maken. Laten we hopen dat het waar is, en dat niet alleen theoretisch, maar dat hen ook praktisch geen bezwaren in de weg gelegd worden. We hopen dat de toestand zo is.

B.

INRICHTING EN SAMENSTELLING VAN DE RECHTERLIJKE MACHT.

De bespreking van dit ontwerp in de afdelingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

De leden, die meer met de rechtspraak in aanraking komen, beaamden en de overig leden verklaarden zich best te kunnen voorstellen, dat de voortschrijdende ontwikkeling van Curaçao de voorgestelde wijzigingen der Rechterlijke Inrichting nodig maken. Doch ook uitbreiding van het ledental van het Hof van Justitie werd nodig geacht. Immers werd in de afdelingen betoogd dat het deelnemen aan de rechtspraak door de plaatsvervangende leden zeer zeker als uitzondering bedoeld, in de laatste tijd regel is geworden. Het instituut van plaatsvervangend-rechter is niet ingesteld om het mogelijk te maken, dat de rechters geregeld hun dienstreizen maken, maar om in onvoorziene gevallen het ledenaantal aan te vullen, opdat de terechtzittingen kunnen doorgaan. Ook de toename van het aantal zaken maakt die uitbreiding gewenst. De meeste leden stelden daarom voor om in art. 34 van het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in stede van „vier leden", weer te lezen „vijf leden". Een lid zou liever in stede van „vijf", „ten minste vier" willen lezen. Hij gaf aan deze redactie de voorkeur, omdat het daarmede steeds mogelijk zal zijn, zonder wijziging der Rechterlijke Inrichting aan de eisen der Justitie te voldoen — ook als deze niet meer dan vier leden vergen. Voor vrees voor misbruik van de bepaling door het aanstellen van een onnodig aantal rechters, achtte dit lid geen reden aanwezig, aangezien immers de begrotingswetgever daarop steeds een rem kan uitoefenen.

Alinea 2 der memorie van toelichting — aldus enkele leden — vestigt de indruk, dat het Bestuur van mening is, dat de Advocaat-Generaal te hoog staat om als Openbaar Ministerie op te treden bij het Kantongerecht op Curaçao. In dit verband werd er echter op gewezen, dat de alleensprekende rechter in een kanton in Curaçao met grotere macht bekleed is dan welke drieledige Rechtbank ook in Holland. Het Kantongerecht hier staat dus hoger dan een Rechtbank. In Nederland — aldus deze leden — wordt het Openbaar Ministerie bij de Rechtbank waargenomen door een Officier van Justitie of een subsituut, een ambt, dat feitelijk gelijk staat met Advocaat Generaal alhier. Ten einde vele misvattingen hier en elders te stuiten, ware het naar de mening dezer leden gewenst in alle wettelijke regelingen het woord Kantongerecht te vervangen door: gerecht, tribunaal of rechtbank en kantonrechter door rechter.

Reeds langs is — aldus enkele leden — het tijdperk aangebroken om te breken met het bestaande systeem ten aanzien van de vervulling der functie van Openbaar Ministerie op Aruba. De Gezaghebber van Aruba is reeds lang zo zwaar belast dat hij onmogelijk voldoende aandacht kan besteden aan het gewichtige ambt van Openbaar Ministerie aldaar.

[illegible] PROF. VENING MEINESZ VAN CURAÇAO NAAR NEDERLAND.

Dezer dagen werd te Den Helder het monument onthuld, dat een herinnering blijven zal, aan de tochten welke Prof. Vening Meinesz met Nederlandse onderzeeers deed.

Daar het nog niet in onze plaatselijke pers verschenen is, willen we alsnog een relaas van Prof. Vening Meinesz aan de redactie van de „Tijd" in dit blad opnemen. Beter laat dan nooit.

Ten behoeve van het bijzonder onderzoek en ook voor het doen van zwaartekrachtmetingen, zoals die ook op vorige reizen uitgevoerd zijn, maakte hij de terugreis van H. Ms. „O. 12" van Curaçao naar Holland [illegible]

Na een verblijf van ruim een half jaar op Curaçao verlieten Hr. Ms. „O. 12" en „O. 14" op 26 November, na een hartelijk afscheid van de bewoners, het Schottegat. Het commando voerde luit.-ter-zee H. C. W. Moorman, terwijl luit.-ter-zee G. B. M. van Erkel het commando voerde over de „O. 14." Het slingertoestel van de zwaartekrachtmetingen had een plaats gevonden in het centrale verblijf onder de toren.

Er was tevens een toestelletje op aangebracht voor de nieuwe onderzoekingen, die ten doel hebben de scheepsbewegingen tijdens onder water varen te meten. Deze metingen dienen om correcties te bepalen voor de zwaartekrachtmetingen, doch behalve deze, kunnen daarvan ook belangrijke gegevens verwacht worden over de wijze, waarop de golfsbeweging in de Oceaan, waarover nog zo weinig bekend is, zich in de diepzee voortzet.

Het toestelletje, gemaakt in de instrumentmakerij van het Meterologisch Instituut te De Bilt, werd nog nader bijgewerkt in de instrumentmakerij van de Curaçaose Petroleum Mij, waartoe de [illegible] in Curaçao, de heer Van Nijmegen Schonegevel, heeft medegewerkt. Aan boord heeft dit nog veel moeilijkheden gegeven, daar de juiste instelling hoge eisen stelt en het telkens weer ontregeld bleek. Aan den sergant-torpedomaker Plas is veel te danken van het succes, dat ook de waarnemingen met dit nieuwe toestel tijdens de reis hebben opgeleverd.

Het eerste traject was niet al te moeilijk. De eerste dagen ging men dikwijls onder water in verband met het plaatselijke zwaartekrachtonderzoek in de omgeving van Curaçao, waarvan een verandering te verwachten is van het inzicht in de grote aardkorst-plooiingsstrook, die vlak benoorden Curaçao blijkt aanwezig te zijn. Deze strook is waarschijnlijk als de kern te beschouwen van de grote gebergtevormingsverschijnselen die de geologie van dit gedeelte van West-Indië beheersen.

's Morgens 29 November liep men langs de oude Spaanse forten Morro Castle en San Cristobal de haven van San Juan binnen. Men heeft twee aardige dagen aldaar doorgebracht.

Het grote Traject

De 1ste December begon het grote traject van dertien dagen (het zijn er veertien geworden) naar Ponta Delgada op de Azoren. Eerst had men kalme zee, maar toen men op 9 December onder water ging, was de zee al zeer hoog.

Men dankte het aan de flinkheid van commandant Moorman, dat de onderwateroefening, die [illegible] onschuldig [illegible] Toen later weer opgedoken werd, bood de zee een schouwspel, zoals maar zelden gezien wordt. Regelmatig kwamen huizenhoge wallen water het schip tegemoet en als de ene onder het schip was door gegaan en tegen de anderen opklom, leek de vorige onwaarschijnlijk hoog weg te lopen.

Het was een groots gezicht van de lage brug van H. Ms. O. 12 af, maar eenvoudig wordt het leven aan boord van zo'n klein scheepje er niet door. De boot ging fantastisch te keer, al was er noodgedwongen vaart verminderd om het schip de zee beter te doen houden.

Een onverwachte dwarshelling van ruim 4 gr. wierp niet alleen alles door elkaar, maar een der matrozen lag bewusteloos.

De 15de liep men de haven van Ponta Delgada binnen. Hr. Ms. O. 14, die moeilijkheden met de machines had ondervonden, volgde in de loop van de volgende nacht. Een welverdiende rust wachtte hier. Lang was de rusttijd niet. De 17de vertrokken beide boten weer om op tijd voor Kerstmis in Nederland te zijn. Met een kalme zee en een 12-mijlsvaart werd de laatste tocht begonnen.

Het gehele traject heeft het mooie [illegible] de haven van Den Helder bereikt is, tot grote vreugde van alle opvarenden, die gedurende acht maanden van huis geweest zijn en er naar verlangden de Kerstdagen te midden van hun familie door te brengen.

Waardering voor de marine

Prof. dr. Vening Meinesz zeide vervolgens nog:

„Ook nu weer heb ik de technische en navigatorische prestatie van onze onderzeedienst gewaardeerd, die het als een gewone zaak beschouwt in de winter met twee kleine onderzeeboten van ouder type de Oceaan over te steken. Van commandant en officieren heb ik veel hulp en medewerking voor het onderzoek ondervonden, waarvoor ik hun gaarne hier mijn erkentelijkheid betuig. Ik zal op deze reis met veel genoegen terugzien.

Het onderzoek heeft een mooi succes opgeleverd. Behalve een waardevolle reeks zwaartekrachtwaarnemingen met het oude toestel is veel ervaring verkregen met het nieuwe voor de golfmetingen. De moeilijkheden daarvan zijn onder de knie, zodat een constructie in definitieve vorm nu mogelijk is, en tevens zijn al talrijke meergegevens over de verbeterweging verkregen, die voor de oceanografie van betekenis beloven te zijn."

REGEN.

Gedurende de maand Februari gaf de regenmeer op het St. Thomas-college een regenval aan van 31 millimeter.

DE INKOMSTEN BELASTING VERORDENING EN DE OLIE MAATSCHAPPIJEN.

In de gewisselde Stukken over de ontworpen wijzigingen van de inkomstenbelasting verordening 1906, heeft de koloniale Raad in het eindverslag de volgende beschouwingen en opmerkingen gemaakt:

Uit het schrijven dd. 25 Januari 1938, No. 329 van de N. V. Curaçaose Petroleum Industrie Mij. aan de Raad, naar aanleiding van het voorlopig verslag op het onderhavige ontwerp-landsverordening blijkt, dat enige jaren geleden het Bestuur van Curaçao een overeenkomst zou hebben aangegaan met de Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij ter regeling van hetgeen deze maatschappij aan inkomstenbelasting moest betalen. Indien in casu inderdaad gesproken moet worden van een met de Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij gemaakte overeenkomst, zou men gaarne van het Bestuur vernemen, aan welke wettelijke bepaling(en) het toenmalige Bestuur van Curaçao het recht heeft ontleend een [illegible] overeenkomst met een buitenlandse onderneming te treffen t.a.v. een zuiver fiscale aangelegenheid. Ter zuivere beoordeling van het ontwerp in behandeling is het naar het inzien der meeste leden noodzakelijk en gewenst de afdelingen volledig in te lichten omtrent alle besprekingen, die er sinds 1930 gevoerd zijn tussen het Bestuur van Curaçao en de Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij t.a.v. de door deze maatschappij te betalen inkomstenbelasting. Zij verzochten het Bestuur dan ook dringend deze gegevens te verschaffen.

In de bijlage tot bovengemeld schrijven, verdedigde de Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij de bepaling van de fictieve winst per ton op ƒ 0,75. Gaarne zou men het oordeel van het Bestuur daaromtrent vernemen.

Is het juist, zo vroeg men in de afdelingen, dat, zoals in evengemelde bijlage gesteld, de Lago wel geprotesteerd heeft tegen haar aanslag in de Inkomstenbelasting?

Gaarne zou men worden ingelicht omtrent het verband, dat bestaat tussen het feit, dat ondanks de devaluatie het loodsgeld voor de scheepvaart werd verlaagd en de mededeling van meerdere leden, in het voorlopig verslag vermeld, dat zij buiten beschouwing wilden laten, dat het winstcijfer der olie-maatschappij en na de devaluatie hoger zal zijn.

Enkele leden vroegen of het juist is, dat de Curaçaose olie-maatschappij oorspronkelijk als buitenlandse maatschappij hier is gekomen en later veranderd is in een hier gevestigde. In bevestigend geval, zouden deze leden gaarne vernemen, sedert wanneer zij een binnenlandse onderneming is geworden.

Hierop werd door het Bestuur het volgende geantwoord:

De mededeling in het schrijven van 25 Januari 1938 No. 329 van de N.V. Curaçaose [illegible] een overeenkomst zou zijn aangegaan, berust vermoedelijk op ene onjuiste opvatting van de door 't Bestuur met die Maatschappij getroffen regeling. Het aangaan ener overeenkomst toch zou in strijd zijn met het bepaalde in artikel 170 van het Regerings-Reglement (art. 150 van de Curaçaose Staatsregeling). De bepaling van de winst van petroleummaatschappijen levert grote moeilijkheden op. Deze moeilijkheden deden zich eveneens voor ten aanzien van de heffing van Inkomstenbelasting van de met de Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij gelieerde, buiten Curaçao gevestigde, maatschappijen, voor zover deze geacht konden worden op Curaçao een bedrijf uit te oefenen. Teneinde nu de bezwaren voor een juiste heffing der belasting tengevolge van de ingewikkelde verhoudingen, in de constructie der grote petroleummaatschappijen, op te heffen werd met de belanghebbende onderneming ene regeling getroffen. Uit de aard der zaak valt het moeilijk om thans, na enige jaren, aan de Raad een getrouw relaas van destijds gevoerde besprekingen te doen toekomen. In hoofdzaak handelden deze besprekingen over de vraag hoeveel winst gemaakt werd door de met de Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij gelieerde, buiten Curaçao gevestigde ondernemingen, en welk bedrag van die winsten geacht moest worden in Curaçao te zijn verworven.

In het Voorlopig verslag van de Tweede Kamer der Staten Generaal betreffende het XIIIe Hoofdstuk der Rijksbegroting voor het dienstjaar 1936 werd de volgende vraag gesteld: „Belastingregeling C.P.I.M. Gevraagd werd of het juist is, dat in de loop van dit jaar van de zijde der Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij pogingen zijn gedaan, welke aanvankelijk succes zouden hebben gehad, om ten aanzien van de belastingheffing de totstandkoming van een regeling te bevorderen, welke voor genoemde maatschappij zeer voordelig, maar voor het Gouvernement zeer onvoordelig was," op welke vraag door de Regering bij Memorie van Antwoord het volgende werd geantwoord: „Belastingregeling C.P.I.M. Te dezer zake kan worden medegedeeld, dat in verband met de grote moeilijkheden, die zich bij de belastingheffing van wereldconcerns als de onderhavige voordoen, een van bestuurswege voorgestelde regeling is getroffen, waarbij met fiscale belangen van Curaçao rekening is gehouden."

Zoals reeds in de Memorie van Toelichting werd betoogd wordt door ondergetekende een winstcijfer van ƒ 0,95 per ton juist geacht, om de mede in die Memorie van Toelichting aangegeven redenen. De bewering in de bijlage tot het meergenoemde schrijven der Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij dat in het door de Lago Oil & Transport Company verschuldigde bedrag van ƒ 900.000.— „achterstand" begrepen zou zijn, moet op een misverstand berusten. Hetzelfde moet het geval zijn, indien met de opmerking aan het slot van de bijlage, beoogd wordt te zeggen dat laatstgenoemde Maatschappij bezwaren zou hebben ingebracht tegen de in de derde alinea van de bijlage bedoelde aanslag groot ƒ 900.000,—.

Aangaande hetgeen in de bijlage wordt gesteld met betrekking tot de duur der regeling moge worden verwezen naar hetgeen reeds in de aanvang van de onderwerpelijke nota werd opgemerkt. Waar niet gesproken mag worden van een overeenkomst kan ook geen sprake zijn van een looptijd ener overeenkomst. De Gouverneur meent dan ook het basiscijfer van 16.500.000 ton als juist te moeten aanmerken.

Het in de bijlage geproduceerde cijfer 5 — 50 cent Nederlands courant zou de Gouverneur juist met het oog op de evengenoemde ingewikkelde verhoudingen, welke zich in de constructie van petroleummaatschappijen voordoen, niet zonder bezwaren als winstcijfer aanvaarden. Hetzelfde geldt met betrekking tot het cijfer van 75 cent per ton voor de winst met inbegrip van die gemaakt op localen verkoop en van die der Curaçaose Scheepvaart Maatschappij.

Het moge duidelijk zijn dat bij toename van de hoeveelheden te verwerken producten de opbrengst der belasting stijgt, terwijl deze daalt bij afname dier hoeveelheden. De juistheid der stelling in de bijlage, dat in de toekomst meer dan ƒ 1.250.000,— door de Schatkist zal worden ontvangen, is derhalve afhankelijk van een onzekere toekomstige gebeurtenis.

De opmerking in de Memorie van Antwoord betreffende het verlagen van het loodsgeld voor de scheepvaart, ondanks de devaluatie, dient aldus te worden opgevat dat het minder juist voorkomt om ten aanzien van petroleumraffinaderijen rekening te houden met mogelijke voordelen uit de devaluatie voortvloeiend nadat ondanks diezelfde devaluatie het loodsgeld voor de scheepvaart is verlaagd. De scheepvaart toch kan gerangschikt worden onder de andere lichamen en personen in de voorgaande alinea van de Memorie van Antwoord bedoeld.

Het bedrijf van de in Nederland gevestigde Curaçaose Petroleummaatschappij werd bij notariele akte van 9 Maart 1925 ingebracht in de in Curaçao gevestigde Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij.

DE GOUVERNEMENTSMIDDELEN.

Een goed begin is het halve werk.

Zo brachten de Gouvernementsmiddelen over de maand Januari 1938 al weer meer op als in dezelfde maand van het vorige jaar, en bleven we ook boven de raming.

De cijfers waren de volgende.

Jan. 1938 718.712

[illegible]

DE LUCHTPOSTTARIEVEN.

Van de K.L.M. ontvingen we de mededeling, dat het luchtposttarief via Amerika 36 cts bedraagt. Via Natal bedraagt het tarief 70 cts. Van Nederland uit is, naar we vernamen, het tarief slechts 55 cts, omdat de Nederlandse posterijen zelf het te kort aanvullen, welke weelde het Gouvernement van Curaçao zich niet kan veroorloven.

TEHUIS VOOR HET PADVINDSTERSGILDE.

Zondagmiddag werd het tehuis in gebruik genomen van de afdeling Curaçao van het Ned. Padvindstersgilde.

Dit huis ligt naast de Gereformeerde Kerk op Mundo Nobo.

Mevrouw Schoosl voerde hierbij het woord, waarna Mevrouw van Nijmegen Schonegevel de naam onthulde, welke „Klim op" zal zijn.

Het gebouwtje maakt een zeer prettige indruk.

VASTENMEDITATIES VOOR NEDERLANDS-SPREKENDE KATHOLIEKEN.

Iedere Maandag, gedurende de Vasten, zal in de St. Annakerk op Otrobanda, een meditatie gehouden worden in het Nederlandse taal, 's avonds om 8 uur, te beginnen op Maandag 7 Maart a.s.

Met het s.s. „SIMON BOLIVAR" d.d. 7 Maart alhier verwacht, zullen o.a. de navolgende passagiers uit Nederland arriveren.

Eerw. Zuster Chr. van der Smissen, Mej. Rr. J. Inghels, Mej. M. Snijnessel, Mej. M. Platjouw, Hr. J. Bonting, Hr. J. J. Honig, Mevr. H. A. B. Ensink, Mevr. A. M. Rabeneck en 2 kinderen, Mej. J. A. de Looze, Mej. A. Tilkema, Mej. M. Mante, S. C. Kole, Mej. L. G. Dulfer, Mevr. J. van Schaik, Hr. J. F. Martens, Hr. W. J. Ignaschik, Hr. J. Boer, Hr. K. Nederlof, Hr. Matthijs Kloot, Hr. M. de Bruyne, Hr. W. van Elliewijk, Hr. A. Korteland, Hr. A. Groeneveld, Hr. C. Bergwerf, Hr. B. Groeneveld, Hr. A. Romeynders, Hr. W. Busscher, Hr. J. van der Rhee, Hr. J. van Heteren, Hr. M. Kroon, Hr. C. in 't Veld.

DE CONCURRENT.

Valse munter (de Rijksmunt passerend, tot vriend). — Daar heb je nou de werkplaats van m'n grootsten concurrent.

A HORA FEESTNUMMER

Van de agent de Heer Hurtado ontvingen we een feestuitgave van genoemd dagblad uit Caracas dato 20 Februari.

Het is een aardige illustratie, hoe Curaçao de geboorte van Prinses Beatrix vierde.

12½ JAAR.

Vandaag herdenkt de Heer Theodor Sillié, bekend onder de naam Doy, directeur van de King of Jazz, dat hij 12½ jaar werkzaam is bij de firma S. E. L. Maduro & Sons, departement Maduro & Curiel's Bank.

Van harte feliciteren wij deze bekende en enthousiaste muzikant Doy en wensen hem nog vele jaren.

Sommige mensen zijn als brandnetels. Raakt men ze voorzichtig aan, dan doen ze pijn; grijpt men ze flink vast, dan bieden ze geen weerstand.

Het eenvoudigste onderricht van een godsdienstige moeder maakt honderdmaal meer uit dan methodiek en kunst.

EEN NIEUWE AANWINST VOOR DE K.L.M.

Zondagavond eerst kwam hier bericht dat de nieuwe voor Curaçao bestemde Lockhead op Haiti was aangekomen en Maandag van daar zou doorvliegen naar Curaçao.

Slechts aan enkele bijzondere belangstellenden kon de K.L.M. dus de uitnodiging sturen om omstreeks half elf op Hato te komen om daar de Parkiet te verwelkomen.

Daar was op Maandagmorgen omtrent die tijd de Heer Bouman, Chef van de K.L.M., met zijn gehele staf; de Heer Gauw, havenmeester namens Z. Exc. de Gouverneur en verders ontmoetten we daar de Heer van Nijmegen Schonegevel, Directeur der C.P.I.M.; de Consul van Haiti, de Heer E. Martijn, de Heren Maduro en nog meerdere vooraanstaande personen uit kringen van Bestuur, Handel en Industrie.

Even over elf kwam de mededeling van de marconist van de Lockheed, dat hij het eiland in zicht had en even later zagen we meer als duizend M. hoog de zilveren vogel telkens tussen de wolken door over het eiland vliegen. Van Hato werd nu medegeeld dat het toestel over gevlogen was en we bemerkten aan het zwenkende dalen dat de Parkiet het ook begrepen hâd en nu op het nest ging aanvliegen. Kort daarop kwam de zilveren vogel met een geweldige vaart over het vliegveld, nam aan het eind daarvan zijn draai en prachtig zette het zijn poten op de Curaçaose grond en taxiede zo verder naar de hangar, waar het door de genodigden met gejuich verwelkomd werd.

De bekende piloot van de K.L.M. Geysendorffer stapte het eerst uit het vliegtuig, begroet door den Heer Bouman; „Geys" werd daarop gevolgd door de werktuigkundige Prins, bekend uit de Melbourne-race en de marconist van de Kolk. Getuige hun ridderorden hebben al deze drie mannen hun sporen als vlieger reeds verdiend. Als vierde kwam nog uit de cabine een van het personeel der Douglasfabrieken, die ook de tocht had meegemaakt.

„Daar heb je nu je nieuwe schip", zeide Geysendorffer, en het mag er zijn. Het is kleiner als de Fokkers die we thans bezitten, maar het geeft zeker een indruk van een krachtiger en meer modern toestel. In 2½ uur werd de tocht van Haiti naar Curaçao afgelegd, waar de snelste boot nog enkele dagen over doet en wat de Parkiet nog verder aan moderne verbeteringen heeft, laten we hieronder volgen in een aantal gegevens ons door de K.L.M. verstrekt.

We hopen van harte dat deze nieuwe aanwinst een grote succes mag zijn voor de K.L.M. en een verdere stoot mag geven aan de steeds toenemende expansie van het vliegverkeer in de Nederlandse West.

De voor West-Indië bestemde vliegtuigen dragen de volgende namen: Parkiet (PJAIP), Troepiaal (PJAIT) en Kolibrie (PJAIK). Dit laatste vliegtuig is pas onlangs besteld en zal niet voor de zomer op Curaçao aankomen.

Bouw	: geheel metaal; in hoofdzaak Alclad ST 24
Type	: tweemotorige laagdekker met intrekbaar landingsgestel
Lengte	: 13.40 M. vleugelbreedte 19.95 M, hoogte 3.50M
Vleugeloppervlak :	51.20 M²
Inhoud passagiers-cabine :	16.5 M³
Totale inhoud bagaruim :	5.4 M³
Cabinebreedte :	1.66 M
Cabinehoogte :	1.91 M
Cabinelengte :	[illegible] M
Aantal pasagiersplaatsen :	11
Aantal leden bemanning :	3
Motortype Wright Cyclone	F-62 — luchtgekoeld
Aantal cilind.	9
Aantal P.K. (max)	[illegible]
Aantal P.K. (kr. sn.)	[illegible]
Aanlooplengte bij vollast :	[illegible] M
Landingssnelheid :	[illegible] KM
Klimsnelheid :	[illegible] M per min
Grootst bereikbare hoogte :	[illegible] M
Grootst bereikbare hoogte op 1 mot. :	3000 M
Maximum snelheid aan de grond :	360 KM per uur
Maximum snelheid op 2000 M. :	390 KM per uur
Kruissnelheid aan de grond :	[illegible] KM per uur
[illegible] :	[illegible] KM per uur
[illegible] :	[illegible] KG
Totaal gewicht vollast :	[illegible] KG.
Benzine voorraad maximum :	2300 Lt.
Radio inrichting :	type: Bendix; korte- en lange golf installatie; afzonderlijk radiopeiltoestel

Enige nadere bijzonderheden:

De romp is voorzover deze de cabine omgeeft geheel bekleed met geluiddempend materiaal. Alle stoelen zijn verstelbaar.

Het onderstel wordt electrisch-hydraulisch bediend met handbeweging als reserve. Het kan in 6 seconden worden ingetrokken. De bediening van de z.g. remklappen geschiedt eveneens electrisch-hydraulisch. De wielen zijn voorzien van Goodyear hydraulische remmen. De motoren zijn uitgerust met hydraulische Hamilton z.g. constant-speed schroeven, welke onder alle omstandigheden het beste schroefrendement verzekeren. De motoren zelf zijn op 4 punten in rubber opgehangen. In de vleugelneus zijn twee grote schijnwerpers aangebracht.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

NEDERLAND.

Bij de behandeling van de Indische begroting, verklaarde de heer Joekes dat met het oog op de visserij door Japanse schepen grote waakzaamheid is geboden. Hij meent dat het gezag in deze het best gehandhaafd wordt door een opendeur-politiek. Spr. is geen bewonderaar van de Indische tariefspolitiek.

De benoeming van een inlander tot burgemeester zou volgens den Heer Joekes een daad van symbolische betekenis zijn. Voorts vroeg Joekes wat de overheid doet tegen de ergerlijke N.S.B. uitlatingen. Spr. ziet geen frontverandering in het afzien door de communisten van de leuze „Indië los van Holland" en dringt aan op instelling van een commissie tot herziening van de Indische staatregeling.

De heer van Lidt brengt hulde aan den Gouverneur Generaal, en wat de houding der communisten betreft, zo zal vrees voor een ander gezag hieraan niet vreemd zijn.

In zijn antwoord zeide minister Welter dat Nederland volkomen de verantwoordelijkheid voor Indië beseft, en dit niet alleen in materieel opzicht. Kolonisatie van Nederlanders in Nieuw Guinea wordt ten sterkste ontraden. De tabaks export naar Duitsland heeft de volle aandacht van de regering.

Spr. bepleit de billijkheid van de bestaande pensioenregeling. Hij meent dat verbetering der salarissen gewenst is, doch dit is in de eerste plaats een zaak die de Indische regering aangaat. Dinsdag 1 Maart zou minister Welter zijn rede vervolgen.

Op 89 jarige leeftijd is te Roermond overleden monseigneur L. N. Lebron de Vexela, proost van het kathedraal kapittel Roermond.

Van de Smits scheepswerf te Kinderdijk, is Zaterdag met goed gevolg de „Karimata" te water gelaten. De „Karimata" is de grootste tin—baggermolen ter wereld.

Het goederenverkeer, te Rotterdam, in de maand Januari bedroeg 3.521.000 ton, hetgeen een belangrijke vermeerdering betekent ten opzichte van Januari 1937.

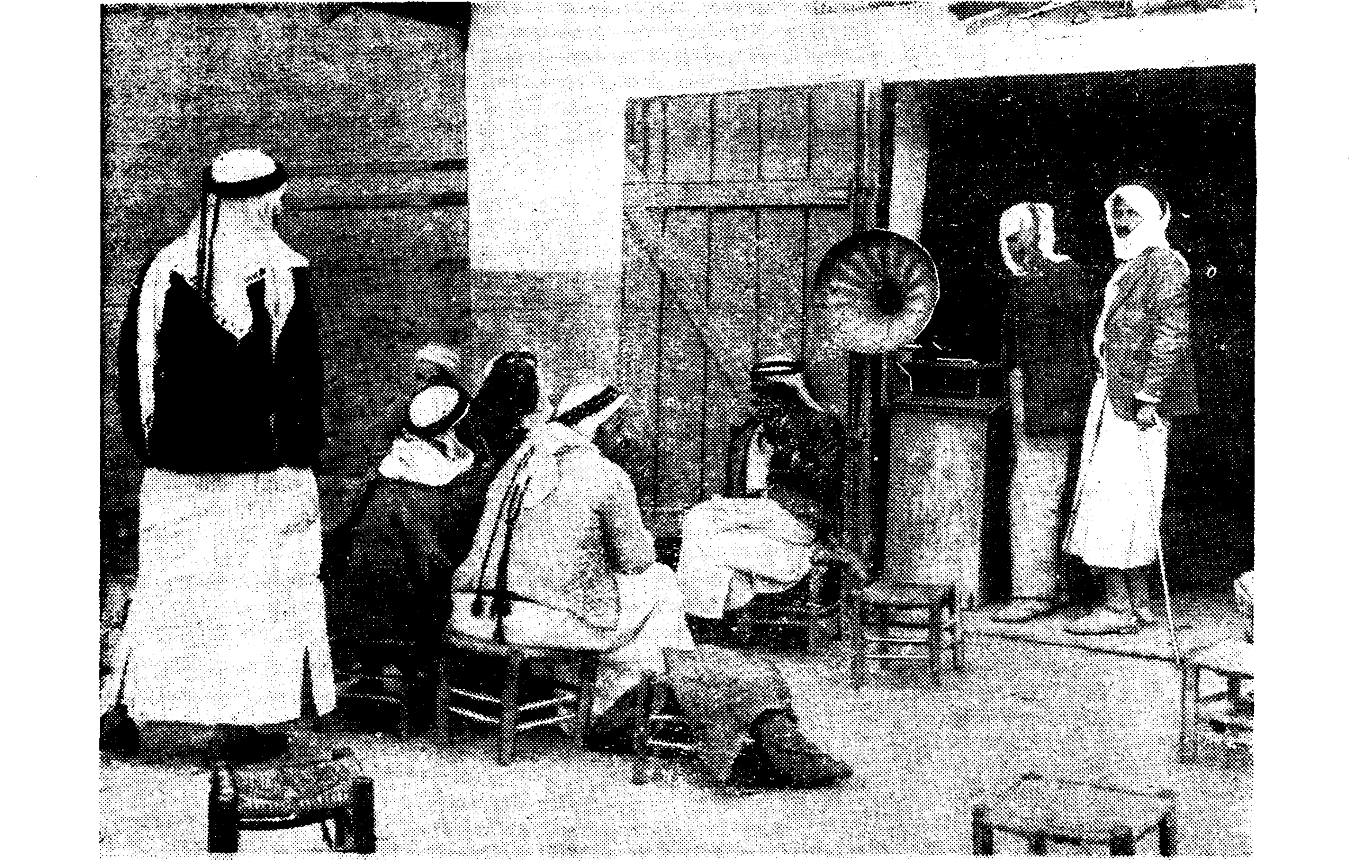
Op de vergadering van de R. K. Partijraad lichtte oud minister Deckers de verhouding van de R.K. fractie tot het kabinet toe. Hij meende dat er geen reden tot ontevredenheid hoefde te bestaan, daar er geen reden is om de defensie-uitgaven t.a.v. die der sociale voorzieningen met elkaar te vergelijken.

Ondanks de bezwaren van de R.K. partij tegen de liberale regering, was daar toch niet tegen gestemd, daar deze had betekend een samengaan met de Social Democraten en de communisten, alsmede een kabinetscrisis.

Oud-Minister Verschuur is dezer dagen gekozen tot voorzitter der Roomsch Katholieke Staatspartij.

Dr. Bosch, vroeger hoofd van de Oudheidkundigendienst in Nederlands Oost-Indië is thans benoemd tot Professor in de archaeologie aan de universiteit van Utrecht.

Rie van Veen maakte een wereldrecord 200 meter borstcrawl. Zij bracht dit op 2 min. 24.6 sec. in strijd tegen Ragnhild Hveger, die 1.10 sec. later aantikte. Het oude record van 2 min. 25.3 sec. stond op naam van Willy den Ouden.

MUZIEKALE VERMAKELIJKHEID BIJ DE ARABIEREN. Arabieren in Palestina luisteren in hogere mate dan vroeger naar de radio-uitzending over het tegenwoordig Anglo-Italiaans Radio Conflict. Maar de gramofoon is bij hen ook zeer gewaardeerd.

EEN YANKEE IN HOLLAND.

Hoe wij en ons land gezien werden door J. L. Stoddard.

John L. Stoddard was een hoogst merkwaardig en belangrijk man met evenveel intellect en fijne smaak als daverend succes; een opgetogen reiziger en boeiend spreker met geniale gaven. Het was Stoddards lust en leven om de wereld te zien, waar hij zoveel over gelezen had. Hij heeft deze hoofdwens van zijn leven volkomen mogen verwerkelijken. Hij heeft alles gezien, alle landen bezocht. Achttien jaren lang heeft hij de helft van het jaar besteed aan reizen en lezingen maken over hetgeen hij zag en bewonderde in alle delen van de wereld en de andere helft van het jaar om in alle steden van de Verenigde Staten zijn lezingen voor te dragen. Zijn succes grensde aan het ongelofelijke. Hij werd schatrijk, huwde met de vrouw die hij liefhad en die tot zijn dood — hij stierf in 1931 op zeer hoge leeftijd — zijn hoogste geluk op aarde uitmaakte.

John L. Stoddard is natuurlijk ook in Nederland geweest, hoewel lang geleden; zijn unieke reizigersloopbaan begon in 1870. Wat hij dus over ons land zegt, is niet meer geheel toepasselijk op de tegenwoordige stand van zaken. Toch is er veel in ons land nog hetzelfde als destijds.

Het groene tapijt.

Nooit zal ik mijn eerste indruk van Holland vergeten, zegt Stoddard. Met wat een gretige ogen en welke een brede glimlach keken we om ons heen in onze nieuwe omgeving. Was het dan wis en waarachtig mogelijk, dat een land zo plat kon zijn, als dit? Soms meende ik een groen tapijt te zien, hier en daar met pinnetjes vastgemaakt, dat het niet weg zou waaien. Maar die pinnetjes waren windmolens. Dan weer waande ik mij op een reusachtig vlot te bevinden, dat slechts door de voortdurende zorg van zijn bemanning drijvende kon worden gehouden......

Oprijzende van zulk een vlakke bodem schijnen de gebouwen in Holland heel groot en de windmolens reusachtig. Zelfs de koeien lijken hier groter dan elders en ze hebben, geheel in overeenstemming met hun omgeving, platte, liggende horens. Het zijn mooie dieren met een glanzende huid, zoals de Nederlandse schilders ze zo vaak hebben geschilderd en ze staan in groepjes op het fluwelige gras, welks groen glimt als porcelein. Die kudden gelukkig vee waren al even gezapig als hun eigenaars en helemaal niet van plan om op de loop te gaan, toen wij naderden maar keken enkel met grote verwonderde ogen onze trein na.

Holland wordt gewoonlijk niet als een mooi land beschouwd, doch het bezit één bizondere bekoorlijkheid, welke ik nog nimmer overtroffen zag. De vlakheid en uitgebreidheid van zijn weidse weiden bij de zee, beiden een ongewoon verguicht onder de al lager hangende wolken door tot aan de einder toe, zoals de reiziger dat ook op zee ontmoet.

De Hollandse waterlinie.

Het toppunt van Hollandse vernuftigheid — zegt Stoddard — is hierin gelegen, dat zij de zee, welke toch natuurlijke vijand is, die telkens dreigt hen te overweldigen, dwingen om menselijke vijanden te verdrijven.

Door een ingewikkeld stelsel van sluizen en kolken immers kunnen zij bepaalde delen van het land onder water zetten en hierdoor den invaller doen verdrinken of vluchten. Hoe klein hun leger dan ook zijn mag, bezitten de Hollanders een natuurlijke bongenoot, dien zelfs de best geoefende Europese soldaat niet overwinnen kan; en met recht mag de dappere Hollander uitroepen, als welke machtige natie ook hem dreigt zijn onafhankelijkheid te ontroven: „Een en God erbij is meer dan gij".

Stoddard vindt over het algemeen het leven in Holland vrij eentonig. In de winter echter, zegt hij, moet het leven hier wel iets opwindender zijn. Zonder veel sneeuw en toch met 'n temperatuur, welke beneden het vriespunt blijft, is Holland het paradijs voor schaatsers; en op de kristallen paden welke dan alle delen van het Rijk als met zilveren koorden verbinden, brengen mannen, vrouwen en kinderen heerlijke uren door, daar er praktisch geen grenzen aan hun plezier tochtjes gesteld zijn, omdat zij, als ze willen, kilometer na kilometer langs deze ijzige straatwegen kunnen glijden en in korte tijd en zonder reiskosten ontelbare dorpen en steden bezoeken. Zo schaatsen de Hollanders vaak van Rotterdam naar Den Haag en terug op één dag — een afstand in totaal van dertig mijl. Het is heel gewoon, dat jongens en meisjes op schaatsen naar school gaan en dat Hollandse juffers op de schaats haar inkopen doen. Steden organiseren ijscarnavals en nodigen de naburige steden uit om deel te nemen aan ijsfeesten.

Stoddard lag overhoop — zoals iedereen trouwens — met het Rotterdamse drinkwater. Als u het mij vraagt, zegt hij, is jenever naar mijn smaak wel de minst aantrekkelijke drank die ik ken, maar wanneer ik voor langere tijd verplicht zou zijn mijn dorst te lessen met het Rotterdamse drinkwater, zou ik, van twee kwaden het minste kiezende, sterk in de verleiding komen om het maar eens met een oude klare te proberen.

Toeback suyghen.

Tot de andere Hollandse eigenaardigheden welke ik opmerkte, behoort zeker ook, dat bijna iedere man die ik in Rotterdam ontmoette, een sigaar of een pijp in zijn mond had. De Hollanders zijn onverbeterlijke rokers. Men zegt dat de schippers niet in mijlen rekenen, maar de afstanden meten naar het aantal pijpen, onderweg gerookt. Sommige Hollanders gaan, naar beweerd wordt, met de pijp tussen de lippen naar bed, zodat ze haar onmiddellijk bij de hand hebben, als ze wakker worden en steken haar aan alvorens op te staan en de plichten en de lasten van het dagelijks leven te aanvaarden. Tabaksrook wordt daarom hun tweede adem en een sigaar de zesde vinger van hun hand genoemd.

Deze gewoonte, tezamen met het merkwaardig klimaat, maakt het tot het meest flegmatieke volk ter wereld. In Amerika's droge atmosfeer prikkelt het roken en maakt de mensen geagiteerd, maar langs de Hollandse sloten verdooft en bedwelmt het.

Domme Hollanders?

De Hollanders worden soms belachelijk gemaakt als zijnde dom. Dit is een grote misvatting. Ofschoon genoodzaakt een groot gedeelte van het jaar in de wolken te leven, zijn ze het meest praktische volk ter wereld. Langzaam, dat zijn ze ongetwijfeld, maar ze maken de fabel van de schildpad en de haas waar en bezitten nog overvloedige herinneringen aan hun schitterende loopbaan op het gebied der verovering en van de handel, toen zij Engelands rivalen waren en de Portugezen de heerschappij over de Oosterse zeeën ontworstelden. Klein als hun moederland zijn moge, beheersen de Hollanders tot op de huidige dag in de Indische Oceaan een schitterend eilandenrijk, dat een Hollands schrijver vergeleken heeft met een gordel van smaragd, geslingerd om de evenaar. En in Java, Sumatra, Borneo, Nieuw Guinea en andere eilanden bezitten zij een koloniaal Rijk, dat een gebied van achthonderdduizend vierkante mijl bestrijkt en een bevolking herbergt van drie en dertig millioen zielen.

Onlangs zijn de Hollanders tegenover de zee tot de aanval overgegaan en hebben haar gedwongen terug te wijken van land, dat eeuwenlang door haar overspoeld was. Honderden vierkante mijlen grond zijn in dit laatste paar jaar aan de zee ontworsteld met geen ander wapen dan de windmolen. En de akkers, aldus veroverd en door zware dijken omgeven, zijn bevolkt met kudden runderen, vreedzaam grazend en herkauwend, waar niet lang daarvoor de zee vademen hoog haar golven stuurde naar het strand. Waarlijk een land, dat aldus een vijand van zo grote macht weerstaat en overweldigt en bovendien de winden van de hemel geroepen heeft, als bondgenoten in de strijd, is een schitterend bewijs van 's mensen oppermacht over de natuur; en lopend over het slagveld van deze strijdende machten, besefte ik, zoals nooit tevoor, de waarheid van het bekende spreekwoord: „God schiep de zee, maar de Hollander de kust."

Wie is John Stoddard?

Er is een boek verschenen, getiteld: „Een Amerikaan keert terug", door Frans van Oldenburg Ermke, waaraan ook bovenstaande fragmentjes ontleend zijn. De inleiding op dat boek is geschreven door Oscar Huf, die Stoddard tekent als volgt:

Tien jaar lang een twijfelaar. Veertig jaar een ongelovige. En bijna vijftien jaar een trouw kind van de Moederkerk en vurig voorvechter en kampioen van de Waarheid.

John Stoddard is dus een bekeerling. Maar het is geen gemakkelijke strijd waarin hij zich aan de overmacht en het recht van de Waarheid gewonnen geeft. Hij heeft zijn geloof gewonnen in een eerlijke — en daarom zeker nog harde-re — strijd; een geloof even kinderlijk groot en mannenkrachtig als de strijd, waarmee hij erom vocht, hevig en fel was.

Moge Stoddard voor Nederland niet langer een onbekende blijven!

M.L.

DE INBREKER.

In het hotel gekomen, vroeg de gast onmiddellijk naar zijn kamer, om naar bed te kunnen gaan. Hij voelde zich doodziek en zou graag zo vlug mogelijk een dokter hebben. Hij scheen zware kou te hebben gevat, was koortsig en hees. Dus kroop hij onder de wol en lag daar enige tijd eenzaam en verlaten, toen de kamerdeur werd geopend en 'n bezoeker binnentrad, die de zieke voor den dokter hield. De patiënt gaf een zucht van verlichting.

— O, dokter, ik ben blij, dat u er bent, zei hij met moeite. 'k Heb overal pijn en ik voel me zo ziek.

— Wat scheelt er aan? vroeg de anden. Kunt u lopen?

— O nee, dokter, de patiënt wrong zich de woorden uit de keel. M'n knieën knikken, 'k ben duizelig en...

— Zoudt u hier in de kamer niet kunnen lopen?

— Geen sprake van. Ik kan zelfs niet opstaan.

— Zo, zo. En kunt u niet harder praten?

— Ik ben zo hees, dat ik bijna geen geluid kan geven.

— Probeer eens te schreeuwen.

De zieke maakte een geluid als een verkouden varkentje, nauwelijks hoorbaar.

— Wel, wel, zei de bezoeker. Blijf maar rustig liggen. Nou bof 'k toch 's.

Daarop nam hij portefeuille en horloge van den zieke en verdween.

Löns als journalist.

Löns stond al heel spoedig bekend als geroutineerd correspondent. Waar ternauwernood iemand van de pers toegelaten werd, was Löns present! Hij had er slag van, zich overal in te werken zoals bijv. het volgende feit bewijst.

Het Keizer Wilhelm-monument bij de Porta Westfalica werd onthuld. Löns wilde er heen om er bijzonderheden voor de krant te halen. Een toegangskaart had hij niet, hij wist bovendien zeker, dat gendarmerie alles streng afgezet had en dus niemand doorliet, die geen toegangsbewijs had.

Wat deed Herman Löns nu?

Hij verscheen eenvoudig in jaquet met hoge hoed op en een monocle in het oog. Brutaal stapte hij op het terrein aan en groette de gendarmen heel genadig met geaffectueerde stem: „Goeie morgen kameraden." De gendarmen maakten hun saluut en lieten hem ongehinderd passeren.